

РЕШЕНИЕ

№ 4991

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 03.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **3959** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на В. К. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.2, ап.6, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218008177-091-001 от 27.11.2019 г., поправен с Ревизионни актове за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221020005500-003-001/15.01.2020 г. и №П-22221020044703-003-001/13.03.2020 г. в частта, изменена с Решение № 413/19.3.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ [населено място], относно установени допълнителни задължения по Закона за данъка върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ - данък за довносяне по чл.48 от ЗДДФЛ, както следва: за 2011 г. в размер на 118,56 лв. главница и лихви в размер на 91,34 лв., за 2012 г. главница в размер на 5384,27 лв. и лихви са в размер на 3 595,91 лв., за 2013 г. главница в размер на 252,00 лв. и лихви в размер на 142,69 лв. и за 2015 г. главница в размер на 1 278,06 лв. и лихви в размер на 463,36 лв., или общо в размер на 11 326,19 лв. (уточнен от ответника на л.68-69).

Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен и немотивиран поради липса на анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, вр. чл. 122, ал. 4 ДОПК. Счита, че фактическите констатации на РА почиват на предположения, а не на преценка на всички събрани в хода на ревизията доказателства. Избирателната оценка на част от доказателствата довела до неправилно определяне на данъчните му задължения в противоречие с материалния закон. Твърди, че съществуват достатъчно

доказателства за фактическото и правно основание за доходите и разходите му за ревизираните периоди, които неправилно не са ценени от приходните органи. Оспорва възможността за повторно облагане на предоставени му от дарители парични средства, изводите за сторени от него разходи за живот, както и началното салдо към 01.01.2011 г.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ [населено място] при Централно управление на НАП оспорва жалбата и претендира да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разноски.

Административен съд София – град, 69 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002218008177-020-001 от 21.12.2018 г., издадена от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложена ревизия на жалбоподателя от органи по приходите Е. М. И.-Г. (ръководител на ревизията) и А. Ц. Б. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2011 г. до 31.12.2015 г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 17.01.2019 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 17.04.2019 г. Със ЗИД на ЗВР от 15.04.2019 г. е удължен срокът на ревизията съобразно чл.114, ал.2 ДОПК общо с два месеца до 17.06.2019 г. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице по електронен път.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.17 на представена от ответника Заповед № РД-01-803 от 07.06.2017 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на Р. Р. Б. в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л.85.110 от делото, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/

№Р-22002218008177-092-001/09.07.2019 г. Срещу констатациите на РД не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с РА №Р-22002218008177-091-001/27.11.2019 г., издаден от Р. Р. Б. – на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

На ревизираното лице са установени допълнително задължения по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, поради установени обстоятелства по ал. 1, т. 2 за всички ревизирани данъчни периоди в общ размер от 22 874,70 лв., в т. ч. главници в размер на 13 555,87 лв. и лихви за забава в размер на 9318,83 лв., които са предмет при административното обжалване.

С РАПРА №П-2221020005500-003-001/15.01.2020 г., неразделна част от РА №Р-22002218008177-091-001/27.11.2019 г., са отстранени допуснати в РА технически грешки, касаещи 2012 г. и 2013 г. като е коригиран размерът на декларираните резултати, като за 2012 г. вместо сумата от 841,00 лв., посочена в РА, е отразена

декларираната от ДЗЛ дължимата сума 481,00 лв. За 2013 г., вместо 1247,69 лв., посочена в РА, е отразена 1069,00 лв., посочена като декларирана от данъчно задълженото лице /ДЗЛ/. Въз основа на корекциите с РАПРА, допълнително установените след ревизия резултати са общо 23413,39 лв., в т. ч. главници 14 094,56 лв. и лихви 9 318,83 лв.

С втори РАПРА №П-22221020044703-003-001/13.03.2020г., неразделна част от РА №Р-22002218008177-091-001/27.11.2019 г., са отстранени допуснати грешки в РАПРА №П-22221020005500-003-001/15.01.2020 г., както и грешки, които не са били съобразени при издаване на процесния акт, отнасящи се до декларираните и внесени суми за периодите от 2013 г. до 2015 г. Въз основа на корекциите с този РАПРА, допълнително установените след ревизия резултати са в общ размер на 21 211,79 лв., в т. ч. главници в размер на 12 470,14 лв. и лихви в размер на 8 741,65 лв.

Ревизията е повторна и е възложена в изпълнение на указанията, дадени с Решение №1951/14.12.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен РА №Р-22221017007983-091-001/16.08.2018 г. и преписката е върната за извършване на повторна ревизия.

С цел установяване на факти от значение за данъчното облагане на ревизираното лице, в хода на ревизията са предприети следните процесуални действия:

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на В. В. е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, изх. №Р-22002218008177-040-001/18.01.2019 г., с което от жалбоподателя е изискано да се представят документи за доходи. В отговор не са представени доказателства, а единствено писмени обяснения, че всички изискани документи вече са били представени в хода на предходно извършената данъчна ревизия.

С Протокол №Р-22002218008177-ППД-001/12.06.2019 г. са приобщени всички документи, събрани в хода на извършената предходна ревизия за процесните периоди, приключила с РА №Р-22221017007983-091-001/16.08.2018 г., в т. ч. отговори от дружества, доставящи комуникационни и комунални услуги; търговски банки и застрахователни дружества, осъществяващи дейност на територията на Република България, куриерски компании; отговори от изпратени искания за извършване на действия от други контролни органи /СДВР „Полиция“, отдели „Български документи за самоличност“ и „Пътна полиция - КАТ“, Областна дирекция Полиция – П. и Агенция Митници/, нотариални актове за продажби и за покупки на недвижими имоти, договори за покупко-продажби на МПС, декларации, обяснения и др./, включително протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/ на „ЕКОМТЕХ“ АД, ЕИК[ЕИК], „БИ ДИ ПИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „БИ ДИ ПИ – ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „КОНДОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АЙ ТИ ЕМ ДИЗАЙН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „МАЙ МОЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – дружества, на които ревизираното лице е представляващ, съдружник или с които е сключвал трудови договори.

На В. В., на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, е връчено Уведомление №Р-22002218008177-113-001/11.04.2019 г. във връзка с обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК.

Констатирано е, че В. К. В. е местно физическо лице и на основание чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДФЛ, е данъчно задължено лице за доходи, придобити от източници в Република България и чужбина. В. В. е женен, със съпруга В. Ч. В. и има две непълнолетни деца: Й. В. В. и Е. В. В..

На съпругата му също е извършена данъчна ревизия за процесните периоди,

приключила с РА №Р-22221017007982-091-001/16.08.2018 г., с който са установени задължения по ЗДДФЛ единствено за 2015 г. в общ размер на 5 514,63 лв., вследствие на установен недеklarиран доход от друг източник в размер на 22 910,00 евро /44 808,06 лв./. Прието е, че постъпилите средства по банков път с основание „обзавеждане на апартамент в [населено място]“, представляват част от действително заплатената от купувачите цена, а не са средства за закупуване на обзавеждането на апартамента, както е вписано в платежното нареждане. РА е обжалван пред ответника, като с Решение №1795/19.11.2018 г. е отменен в оспорената част.

Установено е, че за ревизираните периоди 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2015 г., В. В. е подал годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ през 2018 г. - в хода на извършената предходна ревизия, т. е. със закъснение. Същите са както следва:

- За 2011 г. – ГДД вх. №224391800157169/19.03.2018 г. със сума на годишните данъчни основи /ГДО/ по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер 10 055,57 лв.

- За 2012 г. – ГДД вх. №224391800157193/19.03.2018 г. със сума на ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер 4 811,96 лв.

- За 2013 г. – ГДД вх. №224391800157205/19.03.2018 г. със сума на ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер на 12 476,92 лв.

- За 2015 г. – ГДД вх. №224391800174265/22.03.2018 г. със сума на ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер на 13653,99 лв.

Единствено за 2014 г., е подал ГДД в законоустановения срок – на 28.04.2015 г., със сума на ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер 5363,28 лв.

Въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства и при съобразяване с констатациите от извършената ревизия на съпругата на жалбоподателя, органите по приходите са направили съпоставка на получените доходи и извършени разходи за всеки един от ревизираните периоди. Констатирано е, че за ревизираните периоди 2011 г., 2012 г., 2014 г. и 2015 г. е налице превишение на разходите над размера на получените доходи. За 2013 г. е налице превишение на доходите над разходите.

1. По отношение на начина на формиране на началната разполагаема сума в брой, в хода на ревизията е установено следното:

Видно от писмени обяснения в предходното производство, В. В. е декларирал, че към 01.01.2011 г. е притежавал парични средства в брой около 20000,00 лв., в т. ч. 10000,00 лв, от събраните на сватбата гости, както и сватбен подарък от баща му К. В. Ц., ЕГН [ЕГН] в размер на 10000,00 лв. Посочил е, че със съпругата му имат съвместна банкова сметка в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД /в евро/, в която са съхранявани получените пари от сватбата им. От тази сметка са изтеглени 10000,00 лв., които са били налични в брой към 01.01.2011 г.

От приходните органи са е установено, че към 31.12.2010 г., титулярите по сметката не са изтегляли сума в посочения по-горе размер. На бащата на ревизираното лице е извършена насрещна проверка, при която същият декларира, че е представил паричен подарък на семейството на стойност 10 000,00 лв., като произходът на тези средства е от дейността му като едноличен търговец /не е посочено наименование и ЕИК на ЕТ/. След извършен анализ на наличните данни в информационната система на НАП, приходните органи са констатирани, че К. Ц. има ЕТ „ВИКТОР-63-КРАСИМИР ЦЕКОВ“, [ЕИК], като в подадените ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ на ЕТ са декларирани много малки размери на доходи. Също така е посочено, че по „Данни за осигуряването по ЕГН“, К. Ц. е бил в трудови правоотношения, но е получавал заплата 200,00 лв. месечно. Предвид установеното е прието, че бащата на

ревизираното лице не е имал възможност да спести сума в посочения по-горе размер. Поради факта, че не са представени други документи, освен писмени обяснения, ревизиращите органи са приели, че В. В. не е разполагал с декларираната от него сума от 20000,00 лв. Като начална разполагаема сума е приета сумата от 5000,00 лв., за която се смята, че е оправдано лицето да е разполагало.

Ревизиращите органи не са приели като достоверно и обяснението на К. Ц., че през 2013 г. е дарил безвъзмездно 9900,00 лв. на сина си за покупката на недвижим имот в [населено място], доколкото като произход на тези средства в писмените обяснения е посочено, че същите са от участието му като съдружник в две търговски дружества /“НСД ТЕО“ ООД и „ДАР-ДК“ ООД – не са посочени ЕИК/. Приходните органи са установили, че през 2011 г., К. Ц. е продал дружествените си дялове в „НСД ТЕО“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „ДАР-ДК“ ООД, ЕИК[ЕИК], но сумата която е получил от продажбата е в размер на 6000,00 лв., а не 9900,00 лв.

2. През част от процесните периоди В. В. е получавал доходи от трудови правоотношения, които са намерили отражение в приходната част на изготвената от приходните органи съпоставка. Бил е управител в „БИ ДИ ПИ“ ООД, като изплатеният му нетен доход за 2013 г. е в размер на 1 043,28 лв.; за 2014 г. и 2015 г. - 3563,28 лв. Констатирано е още, че през 2013г. е получил дивидент от „БИ ДИ ПИ“ ООД, чиято нетна сума от 19 000 лв. също е отразена в приходната част на съпоставката.

Считано от 01.07.2015 г., жалбоподателят е полагал труд в „ЕКОМТЕХ“ АД по силата на сключен договор за управление и контрол, като за 2015 г. е получил доходи от 4362,07 лв.

През периода от 14.02.2014 г. до 01.07.2015 г., е сключил договор с „АЙ ТИ ЕМ ДИЗАЙН“ ЕООД, където е заемал длъжност „мениджър уеб сайт“, като за 2014 г. са му изплатени 3745,03 лв. и за 2015 г. – 2235,77 лв.

3. Доходи/разходи от/при прехвърляне на недвижимо имущество, намерили отражение в изготвените от приходните органи съпоставки по години са както следва:

- през 2011 г. е закупен УПИ №ХХ-889 в [населено място] /представен е НА №170/27.10.2011 г./ за сумата от 4 500,00 лв., платени в брой.

- през 2013 г. е закупен апартамент №21, находящ се в [населено място], [улица] /представен е НА №14/26.03.2013 г./. Заплатена е сума в размер на 58 000,00 лв.

Произход на средствата: ипотечен кредит от „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, усвоен на 26.03.2013 г. През 2015 г., посоченият апартамент е продаден, като получената сума в размер на 51 027,60 лв., е отразена изцяло в съпоставката на съпругата, поради факта, че средствата са наредени от купувачите изцяло по нейната сметка.

- през 2013 г. с НА №132/09.10.2013 г. е закупен УПИ №VI-891 в [населено място], ведно с построените в имота жилищна сграда и стопански постройки за сумата от 9 900,00 лв.

-през 2015 г. е закупен апартамент №G2.3, находящ се в [населено място], [улица]. Заплатената част от ревизираното лице от обявената цена на имота е 106 000,00 лв.

Произход на средствата: ипотечен кредит от „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, усвоен на 06.11.2015 г.

4. Доходи/Разходи от осъществени сделки с моторни превозни средства /МПС/, съгласно данни от КАТ са както следва:

- през 2012 г., В. В. е придобил 2 МПС- „М. Ц 220“ и „Тойота А.“ на обща стойност 3_600,00 лв.;

- през 2013 г., са придобити 2 МПС - "БМВ Х5" и „Рено К.“ на обща стойност 2_980,00 лв.;

- през 2014 г., е извършена замяна на МПС - автомобил „БМВ Х5“ на стойност 1_100,00 лв., е заменен за автомобил „Тойота Лексус“ на същата стойност.

5. Получени/предоставени заеми, различни от банкови кредити, които са намерили отражение в съпоставките по години, както следва:

- съгласно договор за заем от 06.02.2014 г., А. С. К. /не е посочен ЕГН/ предоставя на жалбоподателя 9500,00 лв. срещу задължение за лихва. При извършената насрещна проверка на посочения заемодател е установено, че той е бил във възможност да предостави сума в посочения размер.

Констатирано е, че през 2015 г., „БИ ДИ ПИ“ ООД е предоставило в заем на В. В. 28 500,00 лв., а на неговата съпруга - 31 000,00 лв. Доколкото е налице платежно нареждане в полза на ревизираното лице за сумата в общ размер на 59_500,00 лв., която е постъпила по банковата сметка на съпруга В. В., то е прието, че единствено ревизираното лице е получило заем, възлизащ на сума в общ размер на 59_500,00 лв.

б. Внесени първоначални дялови вноски/допълнителни парични вноски в капитала на представляваните от лицето дружества;/ продажби на дружествени дялове са както следва:

- през 2015 г. В. В. е направил дялова вноски в капитала на „ЕКОМТЕХ“ АД в размер на 20 000,00 лв. Сумата е отразена в разходната част на съпоставката.

- внасял е допълнителни парични вноски в капитала на „БИ ДИ ПИ“ ООД както следва: през 2011 г. – общо 15 000,00 лв. и през 2015 г. общо в размер на 15 000,00 лв. Установено е, че до края на 2011 г. му е върната цялата сума в размер на 15_000,00 лв., а през 2015 г. сума в размер на 8_500,00 лв., като върнатите суми са отразени в приходната част на съпоставките.

- В. В. е осъществил продажби на дружествени дялове от капитала на „МАЙ МОЛ“ ЕООД, за които е получил средства както следва: през 2011 г. – 9,00 лв. и през 2013 г. – 63,00 лв.

- В. В. е осъществил продажби на дружествени дялове, като през 2012 г. е получил 2_500,00 лв. от продажбата на дялове на „БИ ДИ ПИ – ГРУП“ ЕООД, а през 2014 г. 2_500,00 лв. от продажба на дялове на „КОНДОР“ ЕООД. Посочените суми са намерили отражение в приходната част на съпоставката за съответната година.

7. Установеното движение по банкови сметки, открити в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, „ПРОКРЕДИТ БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и „ИНВЕСТБАНК“ АД и отразени в приходната част на съпоставките по години е както следва:

- В. В. е получил два банкови заема – през 2013 г. - 80_000,00 лв., и през 2015 г. – 106_000,00 лв. Сумите са отразени в приходната част на съпоставките.

- В. В. е получил паричен превод по банковата му сметка на 20.05.2015 г. в размер на 8_958,30 лв., с изпращач М. С. - майка на съпругата му. При извършена насрещна проверка, тя е заявила, че е предоставила сумата с цел погасяване на жилищен кредит на младото семейство, отпуснат от „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД. Тя е получавала трудови доходи и е била във възможност да предостави сума в посочения размер. Сумата е отразена в приходната част на съпоставката.

- В. В. е получил средства от И. А. Д. и С. Б. Б. /не са посочени ЕГН/, които през 2011 г. са в размер на 1_940,00 лв.; през 2012 г. – 1_980,00 лв. и през

2013 г. – 880,00 лв. В писмени обяснения посочва, че тези физически лица са му заплащали наем за поддръжка на електронен магазин, като сумите от наема са декларирани в подадените от него ГДД през 2018 г. През 2015 г., по банков път са постъпили средства в размер на 3_000,00 лв. от М. С. /отново не е посочено ЕГН или ЛНЧ/. Ревизираното лице посочва, че това физическо лице е било наемател на апартамента му в [населено място], [улица], като получените суми отново са декларирани от него в ГДД за 2015 г. В подадената ГДД по чл. 50 от ЗДДФ за 2014 г. В. В. декларира, че е реализирал приходи от наем в размер на 2_000,00 лв. /не са посочени данни за наемател/. В РД е посочено, че въпреки, че договорите за наем не са представени, посочените суми намират отражение в приходната част на изготвените съпоставки по години.

- Установено е, че по банковите сметки на лицето са постъпвали суми от различни физически лица /Р. В., Б. М., Д. К., К. Д., А. Л., П. Н., Т. К. и др., посочени на стр. 26 в РД/, както и от „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ООД. От ревизираното лице не са представени обяснения във връзка с така получените суми. При извършената насрещна проверка на посоченото ЮЛ, не е установено на какво основание са се превеждали суми по банков път на В. В.. Не е установен сключен договор за куриерски услуги. Също така не са установени данни за изплатени суми по наложени платежи. Органите са приели, че така постъпилите суми са заплатени за извършени от ревизираното лице услуги с личен труд. Посочено е, че същите следва да намерят отражение в съпоставката по години, но и да бъдат обложени по реда на ЗДДФЛ. Същите са в общ размер като следва: за 2011 г. - 11_383,69 лв.; за 2012 г. – 4_685,41 лв.; 2013 г. – 13_251,52 лв.; 2014 г. - 51,60 лв. и за 2015 г. - 79,59 лв.

- В. В. е охранвал банковите си сметки с вноски на каса, а от тези смеки е охранвал банкови сметки на трети лица – К. К., Л. Л., К. К., Г. Т., Н. Н., Ф. О., Д. Д. и др. Отново не са представени обяснения за причините, поради които са извършвани преводите. Това, заедно с горната информация, е дало основание на ревизиращите органи да направят извод, че В. В. е получавал в брой суми за извършени от него услуги с личен труд, с които средства е охранвал банковата си сметка и с част от които е извършвал преводи по банковите сметки на подизпълнителите по услугите. Вноските на каса от ревизираното лице и осъществените от него преводи са намерили отражение в разходната част на съпоставките по години. Същите са както следва: за 2011 г. – 1_619,67 лв.; за 2012 г. – 44_508,96 лв.; 2013 г. – 9_950,00 лв.

- В. В. охранвал в брой банковата сметка на трето лице – К. Р. В.. За 2012 г. е предоставена сума в общ размер на 31_280,00 лв., а през 2013 г. – еднократно сума в размер на 9_000,00 лв. Сумите са намерили отражение в разходната част на съпоставката за съответната година. Не е установена причината за охранването.

- наличности по банковите сметки в началото/съответно в края на всеки един от ревизираните периоди: за 2011 г. – 4_249,05 лв. и 4_484,18 лв.; за 2012 г. – крайно салдо 6_599,43 лв.; за 2013 г. крайно салдо – 2_832,57 лв.; за 2014 г. – крайно салдо – 14_333,05 лв. и за 2015 г. – крайно салдо в размер на 2_535,82 лв.

- разходи за платени погасителни вноски по отпуснатите банкови кредити и лихви по тях. Видно от данните, отразени в съпоставката, за 2013 г., В. В. е заплатил общо 9_496,09 лв.; за 2014 г. – 10_831,71 лв. и за 2015 г. – 72_650,32 лв.

8. По отношение на извършените разходи за издръжка и живот по години е установено следното:

В писмени обяснения, В. В. е декларирал следните данни, които са намерили отражение в разходната част на съпоставката по години: за 2011 г. – 6_000,00 лв.; за 2012 г. – 6_600,00 лв.; за 2013 г. и 2014 г. по 7_200,00 лв. и за 2015 г. – 8_400,00 лв. Следва да се отбележи, че в РД няма данни за това какви суми е декларирало ревизираното лице като крайна разполагаема сума за 2011 г. и съответно за начална и крайна разполагаема сума в брой за всяка от следващите ревизирани години, поради което в РА е прието, че *лицето не е разполагало с парични средства в брой*.

9. Относно осъществени разходи във връзка с пътувания, отразени в съпоставката през 2015 г., са установени пътувания до Република С. и Република Румъния, възлизащи на сума в общ размер на 550,00 лв.

10. Относно дължими осигурителни вноски е прието, че доколкото В. В. е самоосигуряващо се лице като собственик и управител на „БИ ДИ ПИ“ ООД, същият е внасял задължителни осигурителни вноски /ЗОВ/ в общ размер на 1_476,72 лв. за всяка една от процесните ревизирани години. Същите са отразени като разход.

11. Относно разходи за застраховки/получени застрахователни обезщетения – в РД /от стр. 36 до стр. 38/ подробно са описани заплатените от лицето застрахователни премии /разходи/. Общо те са както следва: за 2011 г. – 168,92 лв.; за 2012 г. – 1_696,84 лв.; за 2013 г. – 5_993,79 лв.; за 2014 г. – 8_664,43 лв. и за 2015 г. – 7_634,15 лв. Посочените суми са намерили отражение в разходната част на съпоставката по години. В приходната част на съпоставката са намерили отражение изплатените на лицето застрахователни обезщетения – за 2014 г. – 1_502,20 лв. и за 2015 г. – 1_416,15 лв.

12. Относно други извършени разходи от приходните органи е извършена проверка в информационната система на НАП, програмен продукт VAT, „Дневници за продажби на всички дружества на територията на страната“ за издадени фактури към ревизираното лице за периодите от 01.01.2011 г. до 31.12.2015 г. Общият размер на установените разходи, както и размерът на телекомуникационните разходи е включен в съпоставката към съответната година, за която същите се отнасят /ред 15 „Комунални разходи по фактури от доставчици/. Същите са както следва: за 2011 г. - 19_399,01 лв.; за 2012 г. - 9_709,73 лв.; за 2013 г. - 2_642,14 лв., за 2014 г. - 7_684,09 лв. и за 2015 г. - 10_578,65 лв. Прието е, че сумите са платени в брой, поради липсата на установено разплащане по банков път.

След извършен анализ е констатирано несъответствие между имуществото и доходите на физическото лице и направените от него разходи за процесните 2011 г., 2012 г., 2014 г. и 2015 г. При тези данни, органите по приходите са приели наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно „наличие са данни за укрити приходи или доходи“.

Въз основа на описаните по-горе факти ревизиращите органи са

констатирани, че е налице недостиг на парични средства за покриване на извършените разходи от задълженото лице спрямо получените доходи: за 2011 г. в размер на **527,01 лв.**, за 2012 г. в размер на **55 730,13 лв.**; за 2014 г. – **14 491,03 лв.** и за 2015 г. – **29 608,45 лв.** Недостигът е приет за получен доход от жалбоподателя от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ, които не попадат в обхвата на необлагаемите доходи по чл. 13 от същия закон, поради което така установеният доход е приет за облагаем.

Приходните органи са посочили, че получените от В. В. средства по банков път от физически лица и „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ООД също представляват доходи от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ и същите следва да участват при формиране на годишната данъчна основа, подлежаща на облагане. Общо по години тези средства са както следва: за 2011 г. – 13_323,69 лв.; за 2012 г. – 6_665,41 лв.; за 2013 г. – 3_231,52 лв.; за 2014 г. - 51,60 лв. и за 2015 г. - 79,59 лв.

В хода на предходната ревизия ревизиращите органи са уведомили В. В., че получените средства по банков път подлежат на деклариране. Видно от подадените декларации през 2018 г., лицето в действителност е подало ГДД, в които е декларирано получени суми, като такива от друга стопанска дейност, доходи от наем и доходи от други източници. В РД/РА обаче няма констатация, че декларираните от ДЗЛ суми се различават от тези, установени в хода на ревизията. В РД/РА е посочено, че общата годишна данъчна основа, формирана на основание чл. 122, ал. 4, във връзка с чл. 122, ал. 2 от ДОПК, включва установения недостиг на парични средства, получените средства по банков път, както и всички декларирани от ДЗЛ данъчни основи в подадените от него ГДД, която по години е както следва: за 2011 г. – 23_906,27 лв.; за 2012 г. – 67_207,50 лв.; за 2013 г. – 15_708,44 лв.; за 2014 г. – 23_650,94 лв. и за 2015 г. – 40_582,34 лв. Общо сумата възлиза на 171_055,49 лв.

На основание чл. 48 от ЗДДФЛ, с РА/РАПРА са определени задължения на жалбоподателя за данък върху годишната данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК в общ размер на 17 105,56 лв. - 10% от формираната годишна данъчна основа. С РАПРА, след отстраняване на допуснати технически грешки в РА, отнасящи се до декларираните от ДЗЛ суми в ГДД, при съобразяване с внесените от лицето суми, са установени допълнителни задължения в размер на 14 094,56 лв., в т. ч. 2011 г. – 1 385,63 лв., за 2012 г. – 6 239,75 лв.; за 2013 г. – 501,84 лв.; за 2014 г. – 2 185,10 лв. и за 2015 г. – 3 782,24 лв. За невнасянето им в приход на бюджета в законоустановените срокове, с РА/РАПРА са определени лихви за забава в общ размер на 9 318,83 лв.

Ревизионният акт е връчен на 30.12.2019 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. №94-В-19 от 13.01.2020 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 21.03.2020 г. В този срок е постановено Решение № 433 от 19.03.2020 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е изменен, в която част и съгласно чл.156, ал.1 ДОПК е предмет на съдебния контрол за законосъобразност.

Решаващият орган е констатирал, че установеното превишение на разходите над приходите, при направените съпоставки за 2011г.; 2012г.; 2014г. и 2015г. е определено като доход от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от

ЗДДФЛ. Приел е, че следва да бъде преквалифициран като доход с неустановен произход по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, който правилно е включен при формиране на данъчната основа по особения ред на чл. 122 от ДОПК. Изложеното е в съответствие с Тълкувателно решение № 11 от 03.12.2021 г. по тълк.д. № 3/2020 г. на ОСС на ВАС, I и II Колегии.

Прието е за неоснователно възражението на жалбоподателя относно неприетите с РА като получени суми от 20000,00 лв. от неговите родители и роднини, които да участват като начална разполагаема сума – парични средства в брой към 01.01.2011 г. По преписката липсвали документи, удостоверяващи, че 10000,00 лв., за които се твърди, че са получени на сватбеното тържество, са внесени по общата банкова сметка на съпрузите и са изтеглени, за да бъдат налични в брой 01.01.2011 г. Същото е възприето и при ревизията на съпругата на жалбоподателя.

За 2013 г. е прието, че *неправилно* в приходната част на съпоставката не е отразена сумата от 9900,00 лв., за която и ревизираното лице, и неговият баща посочват, че е предоставена от К. Ц. през 2013 г. с цел закупуване от сина му през същата тази година на УПИ №VI-891 в [населено място], ведно с построените в имота жилищна сграда и стопански постройки за сумата именно от 9900,00 лв.

Прието е, че през 2013 г. е установено превишение на доходите над разходите в размер на 10 899,56 лв., доколкото като начална разполагаема сума в брой към 01.01.2014 г. в съпоставката е отразена сума в размер на 0,00 лв. На следващо място, предвид доказаните като дарени средства от бащата на жалбоподателя в размер на 9900,00 лв., превишението (положителното салдо) в случая следвало да е в размер на 20799,56 лв., а не в размер на 10899,56 лв. В тази връзка е следвало получената разлика между доходите и разходите на лицето, без наличните средства по банковите сметки в началото и в края на 2013 г. /съответно 6_599,43 лв. и 2_832,57 лв./, да се приеме като налична сума в брой към 01.01.2014 г. Касае се за сума в размер на 17_032,70 лв. /постъпления в размер на 124_671,44 лв. – разходи в размер на 107_638,74 лв./.

Посочено е от решаващия орган, че с РА №Р-22221017007982-091-001/16.08.2018 г., издаден на съпругата на ревизираното лице - В. В., за всички процесни години от 2011 г. до 2015 г. вкл., е установено *превишение на доходите над разходите* на лицето, както следва: за 2011 г. – 11_107,65 лв.; за 2012 г. – 1_889,34 лв.; за 2013 г. – 6_458,59 лв.; за 2014 г. – 3_830,34 лв. и за 2015 г. – 16_367,95 лв.

Така, доколкото приходните органи не били оспорили притежаването на въпросните средства от съпругата, представляващи превишение на доходите над разходите ѝ, то ответникът е приел, че недостигът на парични средства у жалбоподателя за процесната **2011 г.** /527,01 лв./ напълно се компенсира от средствата на неговата съпруга.

За 2012 г. – недостигът на паричните средства при ревизираното лице следвало да бъде в размер на 53_840,79 лв., вместо 55_730,13 лв.; за 2014 г. е установено превишение на доходите над разходите със 6_372,01 лв.; и за 2015 г. - недостигът на паричните средства при ревизираното лице следвало да бъде в размер на 9_701,06 лв., вместо 29_608,45 лв., предвид

констатирането на налични парични средства в брой в края на 2014 г. в размер на 3_539,44 лв. /6_372,01 лв. установено превишение минус 2_832,57 лв., наличност по банковите сметки/, както и сумата, предоставена му от съпругата в размер на 16_367,95 лв.

Относно другите определени данъчни задължения във връзка с постъпилите по банков път суми от различни физически и юридически лица е прието, че *за част от процесните суми е налице двойно данъчно облагане*. От приходните органи не било съобразено, че в предходната ревизия, В. В. е бил уведомен, че въпросните средства са подлежали на деклариране, като същият през 2018 г. безспорно е подал ГДД за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2015 г. Не били спазени дадените указания в Решение №1951/14.12.2018 г. на ответника, където изрично е указано, че следва да се направи разграничение между декларираните и недеklarирани суми. В процесния РА такова разграничение не било направено, вследствие на което били допуснати грешки, довели до определяне на по-голям размер данъчни задължения.

За 2011 г. е прието за безспорно, че жалбоподателят е получил по банков път средства в размер на 9_752,10 лв. от „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ООД, която сума съответства на декларираната от лицето сума в подадената от него ГДД за финансовата 2011 г., в Приложение №6 „Доходи от други източници“. Също така, през тази година, ДЗЛ е получило преводи от И. Д. и С. Б. в общ размер на 1_940,00 лв., която сума е намерила отражение в Приложение №3 „Доходи от друга стопанска дейност“. В случая ДЗЛ е декларирало в повече 433,59 лв. Сумата, която не е декларирана в Приложение №6 „Доходи от други източници“, а е получена от ДЗЛ, е в размер на 1_613,59 лв., отразена в т. 2 на стр. 26 в РД. т. е. предвид декларирането на 433,59 лв. в повече, определената годишна данъчна основа на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК следва да бъде в размер на 1_180,00 лв. /1_613,59 лв. - 433,59 лв./.

За 2012 г., ДЗЛ е получило по банков път средства в размер на 4_498,49 лв. от „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ООД, която сума напълно съответства на декларираната от лицето сума в подадената от него ГДД за финансовата 2012 г. в Приложение №6 „Доходи от други източници“. Също така, през тази година, ДЗЛ е получило преводи от И. Д. и С. Б. в общ размер на 1_980,00 лв., която сума е намерила отражение в Приложение №3 „Доходи от друга стопанска дейност“. В случая отново е декларирана в повече сума в размер на 406,92 лв. Доколкото в т. 2 на стр. 26 в РД е посочено, че от различни ФЛ, извън горепосочените, ДЗЛ е получило 186,92 лв., то предвид по-големия размер декларирана данъчна основа в Приложение №3, следва да се счете, че не са налице недеklarирани получени средства по банков път от страна на В. В..

За 2013 г., ДЗЛ е получило по банков път средства в размер на 10_900,00 лв. от Т. К., която сума напълно съответства на декларираната от лицето сума в подадената от него ГДД за финансовата 2013 г., в Приложение №6 „Доходи от други източници“. Също така, през тази година, ДЗЛ е получило преводи от И. Д. и С. Б. в общ размер на 880,00 лв., която сума е намерила отражение в Приложение №3 „Доходи от друга стопанска дейност“. В случая ДЗЛ е декларирало малко по-малък размер на получените доходи – а именно 711,52

лв. Налице е разлика в размер на 168,48 лв., която също е следвало да бъде декларирана. Също така в т. 2 на стр. 26 в РД е посочено, че от различни ФЛ, извън горепосочените, ДЗЛ е получило 2_351,52 лв., която сума също е подлежала на деклариране в Приложение №6 „Доходи от други източници“. Общият размер на недеklarирани средства, подлежащи на облагане е 2_520,00 лв.

За 2014 г., ДЗЛ е получило средства по банков път в размер на 2_000,00 лв., която сума напълно съответства на декларираната от лицето сума в подадената от него ГДД за финансовата 2014 г. в Приложение №4 „Доходи от наем“. т. е. не са налице данни за допълнително данъчно облагане.

През 2015 г., по банков път са постъпили средства в размер на 3_000,00 лв. от М. С. – 3_000,00 лв. Ревизираното лице е посочило, че това физическо лице е било наемател на апартамента му в [населено място], [улица], като получените суми били декларирани от него в ГДД за 2015 г., но подадена през 2018 г. Решаващият орган не е възприел това твърдение на жалбоподателя, тъй като в Приложение №4 „Доходи от наем“, както и в другите подадени приложения на процесната данъчна декларация, не са налице декларирани доходи в размер на 3_000,00 лв. Освен това в т. 2 на стр. 26 в РД е посочено, че от различни ФЛ, извън горепосоченото, ДЗЛ е получило по банков път сума в размер на 79,59 лв., която също не е декларирана. т. е. общата данъчна основа, подлежаща на облагане е в размер на 3_079,59 лв.

В обобщение е прието, че годишната данъчна основа **за 2011 г.** е 11_235,57 лв., в т. ч. сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ, декларирана от ДЗЛ в подадената от него ГДД, възлизаща на 10_055,57 лв. и сумата в размер на 1_180,00 лв., недеklarирана от лицето като получени доходи от други източници. Съответно дължимият данък по чл. 48 от ЗДДФЛ след ревизия е 1_123,56 лв. След приспадане на вече внесения от ревизираното лице данък в размер на 1_005,00 лв., то дължимият данък за донасяне е в размер на **118,56 лв.** Дължимите лихви са в размер на **91,34 лв.**

За 2012 г., годишната данъчна основа е в размер на 58_652,75 лв., в т. ч. сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ, декларирана от ДЗЛ в подадената от него ГДД, възлизаща на 4_811,96 лв. и сумата в размер на 53_840,79 лв., представляваща недостигът на парични средства /такива с неустановен произход/, установен от извършената от настоящата инстанция съпоставка между приходите и разходите на лицето. Съответно дължимият данък по чл. 48 от ЗДДФЛ след ревизия е 5_865,27 лв. След приспадане на внесения от ревизираното лице данък в размер на 481,00 лв., дължимият данък за донасяне е в размер на **5_384,27 лв.** Дължимите лихви са в размер на **3_595,91 лв.**

За 2013 г., годишната данъчна основа е в размер на 14_996,92 лв., в т. ч. сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ, декларирана от ДЗЛ в подадената от него ГДД, възлизаща на 12_476,92 лв. и сумата в размер на 2_520,00 лв., недеklarирана от лицето като получени доходи от други източници. Съответно дължимият данък по чл. 48 от ЗДДФЛ след ревизия е 1_499,69 лв. След приспадане на внесения от ревизираното лице данък в размер на 1_247,69 лв., дължимият данък за донасяне е в размер на **252,00**

лв., представляващ точно 10% от извършените корекции от настоящата инстанция. Дължимите лихви са в размер на **142,69 лв.**

За **2014 г.** е прието, че не са налице основания за промяна на декларираните от ДЗЛ данни. Установената при ревизия сума за довносяне подлежи на отмяна. Съответно се отменят и дължимите лихви.

За **2015 г.**, годишната данъчна основа е в размер на 26_434,64 лв., в т. ч. сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ, декларирана от ДЗЛ в подадената от него ГДД, възлизаща на 13_653,99 лв.; сумата в размер на 9_701,06 лв., представляваща недостигът на парични средства от извършената от настоящата инстанция съпоставка между приходите и разходите на лицето, и сумата в размер на 3_079,59 лв., представляваща недеklarираният доход от други източници. Съответно дължимият данък по чл. 48 от ЗДДФЛ след ревизия е 2_643,46 лв. След приспадане на внесения от ревизираното лице данък в размер на 1_365,40 лв., дължимият данък за довносяне е в размер на **1_278,06 лв.**, представляващ 10% от извършените корекции от настоящата инстанция. Дължимите лихви са в размер на **463,36 лв.**

Въз основа на гореизложеното и на основание чл. 155, ал. 1 във връзка чл. 155, ал. 2 от ДОПК ответникът е отменил №Р-22002218008177-091-001 ОТ 27.11.2019 г., поправен с РАПРА №П-22221020005500-003-001/15.01.2020 г. и №П-22221020044703-003-001 от 13.03.2020 г. като е изменил РА №Р-22002218008177-091-001 от 27.11.2019 г., поправен с РАПРА №П-22221020005500-003-001 от 15.01.2020 г. и №П-22221020044703-003-001 от 13.03.2020 г., в частта за 2014 г. и го е изменил за останалите ревизирани периоди.

Решение № 433 от 19.03.2020 г. на ДОДОП С. е връчено на 24.03.2020 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 06.04.2020 г. - в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Спорните задължения на жалбоподателя за всички ревизирани периоди са определени съгласно приложимите разпоредби на чл. 122-124 от ДОПК.

Разпоредбата на чл.122 от ДОПК урежда набор от особени доказателствени правила, които позволяват прилагането на материално правните норми на съответния данъчен закон при съществена или пълна липса на необходимите доказателства за настъпването на фактическите състави, посочени в материалния закон и водещи до възникване на данъчни задължения. Основната ѝ задача е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице. Тя е призвана да преодолее тази пречка пред ревизионното производство като създаде условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да позволяват установяването на

задълженията.

За да се приложи чл.122 от ДОПК при установяването на дължимия данък, трябва да е налице особен случай, който да пречатства извършването на ревизия по общия ред. Тези особенни случаи са уредени изчерпателно в чл.122, ал.1 от ДОПК, като доказателствената тежест за тяхното установяване е за органите по приходите, без да е допустимо прилагането на разпоредбата при предполагаемо наличие на основание. Респ. презумпцията по чл.124, ал.2 ДОПК е приложима само при доказаност на основанието по чл.122, ал.1 ДОПК. Ако не се установи твърдяното обстоятелство по чл.122, ал.1 ДОПК, то цялото производство е опорочено, тъй като не е допустимо издаването на ревизионен акт при прилагане на особения ред, ако не е налице основание за това.

Възражението на жалбоподателя за неправилно извършване на ревизия по реда на чл.122-чл.124 ДОПК е неоснователно. Установено е още в хода на първоначалната ревизия, че В. не е декларирал в пълен размер в подадените от него през 2018 г. ГДД за ревизираните периоди получени от него по банков път суми от физически и юридически лица. Казано с други думи, декларирал е доходи в по-нисък размер от установените в хода на ревизията. Изложеното правилно е възприето от приходните органи като основание по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК за извършване на ревизия „по аналог“.

В хода на повторната ревизия на ревизираното лице, на основание чл.124, ал.1 ДОПК е връчено Уведомление № Р-22002218008177-113-001 от 11.04.2019 г., с което ревизираното лице е уведомено, че данъчната основа за установяване на задълженията му по ЗДДФЛ за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2015 г. ще бъде определена при наличие на обстоятелство по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК.

От ревизираното лице не е представено становище по връченото уведомление, както е било неговото процесуално поведение и при връчване на предходното уведомление по чл.124, ал.1 ДОПК № Р22221017007983-113-001 от 23.03.2018 г.

По изложените съображения съдът приема, че е спазена процедурата по чл.124 ДОПК и в хода на особеното ревизионно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

При доказаност на основанието по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК приходните органи пристъпват към определяне на основата за облагане с данъци при съобразяване с всяко от примерно изброените в нормата на чл.122, ал.2 ДОПК относими към съответното лице обстоятелства. Съгласно чл.122, ал.4 ДОПК в случаите по ал. 1 органът по приходите определя основата за облагане с данъци за съответния период, за който са установени обстоятелствата. Съдът намира възражението на жалбоподателя за нарушение на чл.122, ал.2 и ал.4 ДОПК за общо и неконкретизирано с конкретни доводи. Противно на твърдяното от него, фактическите констатации на РА не почиват на предположения, а на съвкупна преценка на всички събрани в хода на ревизията доказателства. В РД, като неразделна част от РА, както и в Решение № 433/19.03.2020 г., е направена задълбочена преценка на всички събрани в хода на ревизията доказателства, съобразена с правилата на логическото мислене, без да е допуснато изопачаване или

неправилно тълкуване на относимите факти и обстоятелства. Обсъдени са всички дадени от ревизираното лице обяснения и приложенията към тях доказателства съобразно посочените в тях данни. Възраженията на жалбоподателя, че част от доказателствата не са ценени от приходните органи, а други са преценени превратно, са голословни и не съответстват на мотивите на РД, РА и на Решение № 433/19.03.2020 г. на ДОДОП С..

Неоснователни са възраженията на лицето относно размера на определената с РД/РА за разполагаема сума от 5000 лв. към 01.01.2011 г. Със становище вх.№ 59-00-1334#29 от 20.03.2018 г. за установяване на притежаваните от семейството парични средства към началото на ревизирания период жалбоподателят е представил банково извлечение /неконкретизирано, бел.моя/. Приложил е: служебни бележки за доходи от „БИ ДИ ПИ“ ООД за 2013г.-2016 г. и от „ЕКОМТЕХ“ АД за 2015 г. – 2016 г., договор за заем от „БИ ДИ ПИ“ ООД; удостоверения за капитал и договори за продажба на дружествени дялове от „КОНДОР“ ЕООД, от „БИ ДИ ПИ“ ООД и „МАЙ МОЛ“ ЕООД; решение на Общото събрание на акционерите на „ЕКОМТЕХ“ АД; протокол за дивидент от „БИ ДИ ПИ“ ООД.

Обосновано е становището на приходните органи за липса на доказателства за изтеглена сума от банковите сметки на жалбоподателя и/или съпругата му към 31.12.2010 г., обосноваващи възможност за разполагаема сума в брой към началото на ревизираните периоди (01.01.2011 г.). Налице са единствено твърдения на бащата на жалбоподателя К. В. Ц., ЕГН [ЕГН], за дарена сума в размер на 10000,00 лв. като подарък за сватбата през 2010 г., но не и убедителни доказателства за това обстоятелство. Напротив, извършеният от ревизорите анализ на наличните данни в информационната система на НАП относно ЕТ „ВИКТОР-63-КРАСИМИР ЦЕКОВ“, [ЕИК], за декларирани много малки размери на доходи в подадените ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ на ЕТ, както и данни за осигуряване на К. Ц. по трудово правоотношение със заплата 200,00 лв. месечно, правилно са навели приходните органи на извод, че бащата на ревизираното лице не е имал възможност да спести сума в посочения по-горе размер.

По изложените съображения по делото не са налице доказателства за разполагаема сума в брой в размер на 20 000 лв. към 01.01.2011 г., поради което правилно и обосновани приходните органи са приели наличие на разполагаема сума в брой от 5 000 лв.

Съдът приема, че при повторната ревизията са изпълнени указанията, дадени в Решение № 1951/14.12.2018 г. на директора на ДОДОП С. – изяснено е основанието на получените от лицето суми по банков път, установени са наличностите по банкови сметки в началото/края на всеки от ревизираните периоди, съобразени са деклариранията от лицето разходи за издръжка за живот, разходи за застраховки, респ. приходи от застрахователни обезщетения.

Изрично е извършена проверка, при която е установено, че не е налице дублиране на разходи. Призната е получена от бащата през 2013 г. сума в размер на 9900 лв. Решаващият орган при новата ревизия е приел, че за част от постъпилите по банков път суми от различни физически и юридически лица е налице двойно данъчно облагане като с Решение № 433/19.03.2020 г. на

директора на ДОДОП С. са коригирани допуснатите в тази връзка в РА грешки. Неконкретизирано по лица и суми е възражението на жалбоподателя за извършено повторно облагане на предоставени му от дарители парични средства. Видно от Решение № 433/19.03.2020 г. е признато дарение от бащата К. Ц. на сума от 9900 лв., както и установеното превишение на доходите над разходите при ревизията на съпругата В. В. – изцяло за 2011 г., 2012 г. и 2015 г.

Според становище вх.№ 59-00-1334#26 от 06.03.2018 г. на жалбоподателя във връзка с връчено му ИПДПОЗЛ № Р-22221017007983-040-002 от 01.02.2018 г. основание за извършени в негова полза преводи от: И. А. Д., Б. Д. М., Д. В. К., С. Б. Б., С. П. В., са извършени от него услуги в сферата на информационните технологии. Относно преводите от Р. Е. В. посочил, че вероятно касаят продажби чрез Интернет на детски стоки – част от тях са закупувани за отглеждането на собственото му дете, след което са продадени. На това негово обяснение логично съответстват изводите на приходните органи, че така постъпилите суми са заплатени за извършени от ревизираното лице услуги с личен труд и трябва да бъдат обложени по реда на ЗДДФЛ.

Съдът намира за правилно и законосъобразно включването в разходната част на съпоставката на сумите, с които ревизираното лице е захранвало банкови сметки на трети лица, посочени на стр.26 и 27 от РД. В. не е предоставил обяснения относно основанието на тези плащания, вкл. относно източниците на парични средства за захранване на банковите сметки. В разходната част на съпоставката са включени единствено средствата, с които са захранвани банкови сметки на трети лица, поради което е неоснователно възражението на жалбоподателя за двойно облагане – на суми, с които е захранвал лични и чужди банкови сметки. По изложените съображения съдът намира за неприложими при определяне на данъчните задължения на лицето по ЗДДФЛ изчисленията на съдебната експертиза по Вариант В, при който са изключени от разходната част на съпоставката разходите, сторени за захранване на банкови сметки на трети лица.

Основателно е възражението на жалбоподателя относно двойното облагане на разходите за живот и издръжка. Видно от изготвената в хода на ревизията съпоставка, в разходната ѝ част са включени както сумите, които самото ревизирано лице е посочило като „месечна издръжка общо на семейството, с които са покривани разходите на цялото домакинство“ (представено в хода на ревизията становище вх.№ 59-00-1334#26 от 06.03.2018 - 6000 лв. за 2011 г., 6600 лв. за 2012 г., по 7200 лв. за 2013 г. и 2014 г. и 8400 лв. за 2015 г.), така и информация от ИС на НАП по дневници за продажби на регистрирани по ЗДДС доставчици на стоки и услуги и комунални разходи. *Съдът приема, че първите (посочени от ревизираното лице) разходи са включени във всички останали посочени в съпоставката разходи.* Изложеното е житейски логично предвид това, че посочените от ревизираното лице в хода на ревизията суми са ориентировъчни и разбираемо касаят „всички сторени от семейството разходи за издръжка“, както е посочил и самият В.. Ето защо, сумите от 6000 лв. за 2011 г., 6600 лв. за 2012 г., по 7200 лв. за 2013 г. и 2014 г. и 8400 лв. за 2015 г. следва да се изключат от разходната част на съпоставката.

Изложените съображения са намерили израз в изчисленията на Вариант Б.1

от основна и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ). Съдът намира, че следва да кредитира първия подвариант (Б.1) на вариант Б, тъй като е логично при съпоставката на приходи и разходи да няма прекъсване за 2014 г., която е отменена с решението на ДДОДОП С.. Видно от стр.22 на основното заключение (л.110) вещото лице е включило в съпоставката: разходи по фактури от доставчици, комунални и други разходи (т.15-28 от таблица № 15а за 2011 г. и идентично за другите ревизирани години). С други думи, изключени при съпоставката са именно декларираните от лицето разходи за живот и издръжка, които според съда се включват в установените при ревизията, респ. с включване на декларираните от лицето разходи би се стигнало до тяхното двойно облагане.

Относно конкретните изчисления съдът намира, че следва да кредитира Вариант Б1 от допълнителното заключение. На съпругата В. В. е извършена данъчна ревизия за процесните периоди, приключила с РА №Р-22221017007982-091-001/16.08.2018 г., с която не са установени задължения по ЗДДФЛ, а напротив – установено е превишение на приходите над разходите, посочено по размер в таблица № 15 от допълнителна ССЕ. Не е спорно по делото, че в РД/РА на съпрузите, при изготвяне на съпоставката на получените от тях доходи и извършените разходи *във връзка с покупко-продажба* на недвижими имоти и МПС, ревизиращите органи са се ръководили не от режима на съпругеската имуществена общност /СИО/, а от документите, удостоверяващи кой е реалният получател на доходите, съответно кой е реалният платец на разходите. Жалбоподателят не оспорва, че при ревизията на съпругата не са включени разходи за издръжка на семейството.

Основание за съобразяване на доходите на съпругата В. при определяне на данъчните задължения на В. съдът намира в разпоредбите на чл.13, чл.17, чл.32, ал.1 и ал.2 от Семейния кодекс. Съгласно чл.123, ал.1, т.2 от ДОПК направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства се съобразяват при определяне на данъчната основание по чл.122, ал.2 от ДОПК. В идентичен смисъл са Решение № 4038 от 13.04.2023 г. по адм. д. № 7055/2022 г., I отд. на ВАС, Решение № 2943 от 21.03.2023 г. по адм. д. № 4878/2022 г., VIII отд. на ВАС, Решение № 5539 от 29.05.2023 г. по адм. д. № 9200/2022 г., I отд. на ВАС.

По изложените съображения съдът намира, че публичните задължения за ревизираните данъчни периоди следва да се установят в размерите, посочени в Таблица № 20 от допълнителна ССЕ (л.149). Изложеното е основание за изменение на РА, изменен с решение на ДДОДОП С., като вместо установените с решението задължения от 11 326.19 лв., в това число 7032.89 лв. главница и 7293.30 лв. лихви за забава, се определят задължения в размер на 6886.09 лв., в това число 4193.15 лв. главница и 2692.94 лв. лихви за забава.

При този изход на спора и на основание чл. 161 ДОПК разноски се дължат и на двете страни. Жалбоподателят претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лв., но приложеното на л.117 от първоначалното разглеждане на делото адвокатско пълномощно не съдържа

отбелязване за договорено и изплатено адвокатско възнаграждение. Ето защо, на жалбоподателя се дължат единствено сторените разноси за държавни такси общо в размер на 133.43 лв., както и за възнаграждение за вещо лице в общо размер на 1450 лв. при обжалваем интерес от 11 326.19 лв. за уважената част от оспорването от 6886.09 лв. се дължат разноси в размер на 962.69 лв.

На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение за три съдебни инстанции съобразно отхвърлената част от оспорването в размер на 4440.01 лв. Съдът приема, че размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да се определи съобразно редакцията на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към момента на подаване на жалбата, тъй като съобразно него жалбоподателят може да предвиди евентуален размер на съдебните си разноси, което от своя страна го мотивира да упражни или не правото си на жалба. Съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/2004 г. (ред. Д.в. бр.45/2020 г.) юрисконсултското възнаграждение за една съдебна инстанция е 466.40 лв., или за три – 1399.20 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на В. К. В., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 413/19.3.2020 г., Ревизионен акт №Р-22002218008177-091-001 от 27.11.2019 г., поправен с РАПРА №П-22221020005500-003-001/15.01.2020 г. и №П-22221020044703-003-001/13.03.2020 г., изменени с Решение № 413/19.3.2020 г. на директора на ДОДОП С., като установените на основание чл.122, ал.2 от ДОПК задължения за ревизираните години 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г. в размер на 11 326.19 лв., в това число 7032.89 лв. главница и 7293.30 лв. лихви за забава, ОПРЕДЕЛЯ задължения общо в размер на 6886.09 лв., в това число 4193.15 лв. главница и 2692.94 лв. лихви за забава.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на В. К. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.2, ап.6, разноси в размер на 962.69 лв.

ОСЪЖДА В. К. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП, юрисконсултското възнаграждение за три съдебни инстанции общо в размер на 1399.20 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: